

РЕШЕНИЕ

№ 5832

гр. София, 09.10.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 19.09.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **7243** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК.

Производството по делото е образувано по подадена от И. В. Ц. от [населено място] жалба срещу Заповед № РД-01-416/29.05.2019 г., издадена от изпълнителния директор на ИА АА, с която се анулират резултатите на жалбоподателя от проведените теоретичен и практически изпит за придобиване на правоспособност за управление на МПС от категория „В“.

В жалбата са изложени съображения за основателността ѝ и за незаконосъобразност на оспорения отказ. Твърди, че са нарушени административно-производствените правила. Нарушен е срока за издаване на ИАА, който е 14 дневен от започване на производството. Счита, че в писмото, което е основанието за анулиране на резултатите, не се съдържа информация, че дипломата на жалбоподателя представлява неистински документ с невярно съдържание. В писмото е посочено, че в СОУ П.Р.С., [населено място] не е издавана такава диплома на жалбоподателя. Счита заповедта за издадена при неправилно приложение на Наредба № 38/2004 г. на министъра на транспорта, тъй като правното основание за издаване на заповедта, не съответства на правното основание за анулиране, посочено от началника на отдел ПП. Посочва, че отговаря на изискванията за започване на шофьорски курс, тъй като притежава диплома за основно образование, а дипломата за средно образование е използвал единствено пред автошколата за започване на курса, тъй като към този момент, дипломата му за основно образование била изгубена. Нарушена е разпоредбата на чл. 35 АПК, тъй като ответникът не е изяснил всички факти и

обстоятелства и не е взел предвид свидетелството за завършено основно образование, което е необходимо за придобиване на СУМПС. Счита заповедта за несъобразена с целта на закона. Освен това съгласно чл. 19 от Наредба П-157/01.10.2002 г. при издаване на СУМПС не при условията на тази наредба, СУМПС не следва да се изземва, а да се възобнови производството по издаването му. Моли за отмяна на заповедта.

В открито съдебно заседание жалбоподателя се явява лично и поддържа жалбата си. Оспорва становището на ответника. В писмени бележки доразвива основанията си за незаконосъобразност на оспорения акт, като основният аргумент на жалбоподателя е, че реално към момента на провеждане на изпитите за правоспособност е отговарял на изискванията на закона, тъй като е имал завършено основно образование, а фалшивата диплома за средно образование, реално използвал само при започване на обучението в автошкола. Също посочва, че неправилно органа се е позовал на разпоредбата на чл. 56, ал.1 Наредба № 38/2004 г. на министъра на транспорта, тъй като изискването за завършена образователна степен, е отпаднало.

Ответникът е депозирал административната преписка.

Взел е становище по жалбата, с която счита за неоснователна, а акта за законосъобразен, издаден от компетентен орган в предписаната за това форма и съдържащ необходимите реквизити.

В съдебно заседание ответника се представлява от юк Г., който поддържа становището и оспорва жалбата. Посочва, че безспорно е установено, че при подаване на документите заявяване на изпит за правоспособност, жалбоподателят е използвал диплома за средно образование, представляваща документ с невярно съдържание. Това е причината за издаване на процесната заповед.

СГП не взема становище и не се представлява в съдебно заседание.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят И. В. Ц. е преминал през обучение за подготовка за явяване на теоретичен и практически изпит за придобиване на правоспособност за управление на МПС, от категория „В“. Подготовката е проведена в автошкола [фирма].

При записване в автошкола [фирма], жалбоподателят е представил декларация, с която е декларирал, че отговаря на изискванията за допускане до изпит, като е посочил, че притежава диплома за завършена степен на образование рег. № 1081/26.06.2006 г., издадена от СОУ П. Р. С.. Декларацията е подадена на 27.02.2018 г. Към декларацията е приложил диплома за завършено средно образование, серия А-06 №094516, рег. № 1081/26.06.2006 г., издадена от СОУ „П. Р. С.“, [населено място], с която е удостоверено, че И. В. Ц. е завършил средно образование в посоченото СОУ. На същата дата, жалбоподателят е заплатил сумата от 720 лв. за участие в шофьорския курс, организиран от автошкола [фирма].

Видно от представените протоколи № 2288/05.06.2018 г. за провеждане на теоретичен изпит за придобиване на правоспособност за управление на МПС и № 2919/11.07.2018 г. за провеждане на практически изпит за придобиване на правоспособност за управление на МПС, жалбоподателят се е явил на теоретичен и практически изпит, като е издържал същите.

И. В. Ц. е подал заявление вх. № 28085613/17.07.2018 г. за издаване на свидетелство за управление на МПС, към което е приложена диплома за завършено средно образование, серия А-06 №094516, рег. № 1081/26.06.2006 г., издадена от СОУ „П. Р. С.“, [населено място].

С писмо изх. № РД01-943/06.08.2018 г., началника на РУО – К. уведомява СДВР, отдел ПП, че след извършена проверка относно истинността на дипломата за средно образование, серия А-06 №094516, рег. № 1081/26.06.2006 г., издадена от СОУ „П. Р. С.“, [населено място], е установено, че СОУ „П. Р. С.“, [населено място] не е издавана такава диплома.

С писмо № 16-00-29-1268/28.02.2019 г., началника на ОПП-СДВР е информирал изпълнителния директор на ИА АА, че И. В. Ц. е представил дипломата за средно образование при подаване на заявление вх. № 28085613/17.07.2018 г. за издаване на свидетелство за управление на МПС. Отражено е, че с оглед информацията от РУО-К. такава диплома за това лице не е издавана. Направено е предложение да се направи проверка дали дипломата е използвана при явяването на изпит за придобиване на правоспособност за категория „В“. В случай, че същата е използвана, е направено предложение, резултатите от теоретичния изпит да бъдат анулирани.

В ОО АА – С. е направена проверката в електронната система на ОО АА-С., от която е установено, че Ц. е представил същата диплома за завършено средно образование, серия А-06 №094516, рег. № 1081/26.06.2006 г., издадена от СОУ „П. Р. С.“, [населено място] за явяването си на теоретичен и практически изпит. В тази връзка, с писмо рег. № 16-00-29-1268/1/06.03.2019 г. до изпълнителния директор на ИА АА е направено предложение за анулиране на резултатите от проведените изпити.

С писмо, рег. № 16-00-29-1268/2/17.04.2019 г. жалбоподателят И. В. Ц. е уведомен, че е започнало производство за анулиране резултатите му от успешно положените теоретичен и практически изпити, като му е изяснена причината за това, както и му е дадена възможност да се запознае с документите по преписката и да изрази становището си по тях.

Жалбоподателят И. В. Ц. е взел становище по производството за анулиране, като е заявил, че след успешно преминат теоретичен и практически изпит за придобиване на правоспособност за управление на МПС, е подал заявление за издаване на свидетелство за управление на МПС, към което е представил незаверено копие от диплома за завършено средно образование, въз основа на което му е издадено СУМПС. Счита обаче, че към датата на явяването на двата изпита е отговарял на изискванията на закона за придобиване на СУМПС, тъй като има завършено основно образование. Моли за срок, в който да представи дубликат на свидетелството си за завършено основно образование. Към писмото е приложил заявление за издаване на дубликат на документ с фабрична номерация, а именно дипломата на Ц. за завършено основно образование от 138 С. „Проф. В. З.“, [населено място].

С допълнително писмо, Ц. е представил копие на свидетелство за завършено основно образование, серия ДО, № 005721, рег. № 97-3/14.05.2019 г., издадена от 138 С. „Проф. В. З.“, [населено място]

Със Заповед № РД-01-416/29.05.2019 г. изпълнителният директор на ИА АА, на основание чл. 56, т.1 от Наредба № 38/16.04.2004 г. за условията и реда за провеждането на изпитите на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС и реда за провеждане на проверочните изпити, е анулирал резултатите на жалбоподателя от проведените теоретичен и практически изпити за

придобиване на правоспособност за управление на МПС от категория „В“. Мотивите, изложени в заповедта са свързани с представяне на неистински документ от жалбоподателя при явяването си на теоретичен и практически изпит.

Заповедта е връчена на И. В. Ц. на 03.06.2019 г.

По делото е представено и свидетелство за завършено основно образование, серия ДО, № 005721, рег. № 97-3/14.05.2019 г., издадена от 138 С. „Проф. В. З.“, [населено място], от което е видно, че Ц. е завършил основно образование през учебната 2002/2003 г.

Ответникът по делото е представил писмо от началника на ОПП-СДВР, с което изпълнителния директор на ИА АА е уведомен, че свидетелството за правоуправление на Ц. не е отнето, но е обявено в системата на МВР за отнемане. Преписката е изпратена в 01 РУ-СДВР за отношение по компетентност по смисъла на чл. 313 НК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Заповед № РД-01-416/29.05.2019 г. изпълнителният директор на ИА АА, с която са анулирани резултатите на жалбоподателя И. В. Ц. от проведените теоретичен и практически изпит за придобиване на правоспособност за управление на МПС от категория „В“, поради използване на неистински документ за явяването на тези изпити.

Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес от оспорване на акта, тъй като с него се засягат неговите права и интереси и е в срока за обжалване на индивидуалните административни актове, за което са представени надлежни доказателства. Жалбата е насочена срещу годин за оспорване административен акт – заповед на изпълнителния директор на ИА АА.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество е неоснователна.

По съответствие с процесуалния закон.

Оспореният акт е издаден от компетентният орган, в кръга на неговите правомощия, съгласно предвижданията на чл. 56 Наредба № 38 от 16 април 2004 г. за условията и реда за провеждането на изпитите на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство и реда за провеждане на проверочните изпити, съгласно която Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" анулира резултата от изпита на кандидат за

придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство при наличието на конкретно посочени в разпоредбата условия. В този смисъл, при изрична законова регламентация, актът е издаден от компетентен орган. Издаден е в предписаната писмената форма, макар за формата на акта да няма изрично изискване в Наредба № 38, то важат общите правила на АПК. В акта се съдържат фактическите и правни основания за неговото издаване, т.е. акта е мотивиран. Посочено е основаниято, на което е образувано производството, а именно получена информация относно извършена проверка за истинността на диплома за завършено средно образование, серия А-06 №094516, рег. № 1081/26.06.2006 г., издадена от СОУ „П. Р. С.“, [населено място], която жалбоподателя е представил при записване в автошкола [фирма] за провеждане на обучение и съответно явяване на изпити за придобиване на правоспособност за управление на МПС. Съдържа се издателят на акта, неговия адресат, какво е решението на органа, в следствие на извършената проверка, т.е. съдържа диспозитив, правното основание за издаване на акта – чл. 56, т.1 Наредба № 38. Административният орган е изложил мотиви, описаната в заповедта фактическа обстановка съответства на събраните по преписката документи и фактически установявания. Органът е изложил последователно установените факти и събрани доказателства, въз основа на което е направил извода си за наличие на основание за анулиране на резултатите от теоретичния и практически изпити. Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че неправилна е правната квалификация на нарушението, а именно чл. 56, т.1 Наредба № 38, като същото следвало да бъде по чл. 56, т.3 Наредба № 38. Нарушението, за което е наложено наказанието – анулиране на резултатите, е съотнесено до използване /представяне/ на неистински документ при явяване на теоретичен и практически изпити за придобиване на правоспособност за управление на МПС от категория „В“. Разпоредбата на чл. 56, т.1 Наредба № 38 предвижда именно, че изпълнителният директор на ИА "АА" анулира резултата от изпита на кандидат за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство за когото се установи, че за допускане до изпит е представил неистински документ или документ с невярно съдържание. Т. 3 от същата разпоредба регламентира друга хипотеза, налагаща анулиране на изпитните резултати, а именно ако се установи, че кандидата не е отговарял на изискванията. Втората хипотеза не е налице и санкцията не е наложена за това, че Ц. не отговаря на изискванията, а за това, че е представил неистинска диплома при явяването си на изпитите. Действително, в писмо № 16-00-29-1268/28.02.2019 г. от началника на ОПП-СДВР до изпълнителния директор на ИА АА, с което се предлага извършване на проверка по случая, е посочено, че ако се установи, че дипломата е използвана за явяване на изпити, то правоспособността за управление на МПС ще е придобита в нарушение на изискванията на чл. 16, ал.4 от Наредба № 37/02.08.2002 г. на МТИТС, която разпоредба регламентира изискванията към кандидатите за придобиване на правоспособност. Това обаче не води до несъответствие между правното и фактическото основание за налагане на санкцията. С посоченото писмо е започнато производство по извършване на проверка, по която са извършени различни действия по изясняване на фактите. Производството е приключило с издаване на оспорената заповед, в която е посочено какво е фактическото основание за анулиране на резултатите и то е именно използване на неистинска диплома при явяването си на изпитите от Ц., а не липса на някоя от предпоставките за допускане до изпит. Т.е., настоящият съдебен състав намира, че правното и фактическото основание за

издаване на заповедта съответстват едно на друга и не е налице нарушение на процесуалния закон. Не се доказва наличие на порок във формата на акта, представляващ самостоятелно основание за неговата отмяна по смисъла на чл. 146, т. 2, вр. чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК.

Освен това, не са нарушени правата на жалбоподателя, тъй като същия е информиран за започнатото производство, като в писмото, с което е уведомен, е посочена конкретната причина за започване на производството. Даден му е срок за становище и за представяне на доказателства, като ме указано какви са последствията, в случай, че не представи документи, с които да удостовери истинността на използваната диплома. Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че акта е издаден извън срока за издаване на индивидуални административни актове. Проверката от органа е започнала след получаване на писмо № 16-00-29-1268/28.02.2019 г. от началника на ОПП-СДВР, с което органа е информиран, че И. В. Ц. е представил дипломата за средно образование при подаване на заявление вх. № 28085613/17.07.2018 г. за издаване на свидетелство за управление на МПС. С писмо рег. № 16-00-29-1268/1/06.03.2019 г. до изпълнителния директор на ИА АА е направено предложение за анулиране на резултатите от проведените изпити. С писмо, рег. № 16-00-29-1268/2/17.04.2019 г. жалбоподателят И. В. Ц. е уведомен, че е започнало производство за анулиране резултатите му от успешно положените теоретичен и практически изпити и с писмо последно от 21.05.2019 г. същия е представил копие на диплома за основно образование. Актът е издаден на 29.05.2019 г. Наредба № 38 не поставя конкретни изисквания за срок за издаване на административния акт, поради което прилагат се общите правила на АПК, където е разписан 14-дневен срок. Важно в случая е, че когато се касае за извършване на проверка, която налага събиране на доказателства, възможност на страната в производството да вземе становище, срокът започва да тече от събиране на всички относими доказателства. Ако органът беше издал акта без да даде възможност на жалбоподателя да вземе становище и да представи доказателства, то щеше да бъде нарушено правото му на защита, което е абсолютно процесуално нарушение, водещо до отмяна на акта само на това основание. Срокът за издаване на акт, неразписан в специалния закон и без изрично посочване на последиците от неспазване на срока, не може да се счете за преклузивен, а за инструктивен и не спазването му не може да доведе до отпадане на задължението на органа да издаде акт, при наличието на конкретни основания за това.

Заповедта е издадена при липсата на допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени по смисъла на чл. 146, т. 3 АПК и да обуславят отмяната ѝ. Настоящият съдебен състав поддържа мнението, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган или пък е нарушено правото на защита на адресата на акта. Предвид изложеното, настоящият състав приема, че при постановяване на решението не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до неговата отмяна.

По съответствие с материалния закон.

Преценката на законосъобразността на заповедта се свежда до това дали са налице материално-правните предпоставки за нейното издаване.

Безспорно по делото е, че жалбоподателят Ц. е преминал през шофьорски курс,

провеждан от автошкола [фирма], след което успешно е положил теоретичен и практически изпит за придобиване на правоспособност за управление на МПС. Също така, не се оспорва, че при записването в автошколата, жалбоподателят е представил копие от диплома за завършено средно образование, серия А-06 №094516, рег. № 1081/26.06.2006 г., издадена от СОУ „П. Р. С.“, [населено място], за което самият той в съдебно заседание заявява, че не отразява обективната действителност, тъй като заявява, че не е завършил средно образование, нито в посоченото СОУ, нито в друго училище. Безспорно е също, че Ц. е завършил основно образование, за което е представил свидетелство за завършено основно образование, серия ДО, № 005721, рег. № 97-3/14.05.2019 г., издадена от 138 С. „Проф. В. З.“, [населено място].

Жалбоподателят оспорва обстоятелството, че е използвал дипломата за завършено средно образование при явяване на изпити за придобиване на правоспособност за управление на МПС, както и счита, че относимо към разглеждания случай е обстоятелството, че отговаря на изискванията за придобиване на правоспособност, тъй като има завършено основно образование. Съдът намира първото възражение за неоснователно и недоказано по делото. Съдът приема, че жалбоподателят действително е използвал диплома, която представлява неистински документ, за да се проведе обучение и след това да се яви на теоретичен и практически изпити. Това се установява от събраните по делото доказателства, неоспорени от жалбоподателя. Самият жалбоподател, в становището си, което е представил пред органа, с оглед дадената му възможност, заявява, че с подаването на заявлението за издаване на СУМПС е представил дипломата за завършено средно образование, тъй като не разполагал с свидетелството си за завършено основно образование. Обстоятелството, че именно дипломата за завършено средно образование е използвана при подаване на заявлението за явяване на изпитите, се доказва и от факта, че дубликата на свидетелство за основно образование е издадено след подадено на 11.05.2019 г. заявление от жалбоподателя и е представено на 21.05.2019 г. в рамките на вече започналото административно производство. Т.е., документът, който Ц. е използвал преди издаване на дубликата, за записване на шофьорски курс, за явяване на изпитите и след това за издаване на СУМПС е именно дипломата за завършено средно образование, което в действителност жалбоподателят няма, поради което и този документ е неистински такъв. Не са налице специални правила, по какъв начин и с какви средства административният орган да следва да установява неверността на съдържанието на документ, представен в производството пред него, който извод от тълкуването на цитираната разпоредба на чл. 56 от Наредба № 38 в цялост, тъй като посочените установявания не предполагат извършването им от друг орган (включително от съда), а именно в рамките на обичайната дейност на изпълнителния директор на ИА АА, съобразно възложената му компетентност. Достатъчно е представянето на неистинския документ пред автошколата, която е лице, притежаващо разрешение за обучение, което в последствие, след преминаване на обучението и успешното преминаване през вътрешния теоретичен изпит, подава всички документи, ведно с учебната документация, за явяване на кандидата на теоретичен и практически изпит. Т.е., не кандидата подава документи наново за явяване на изпитите, а те се подават от лицето, притежаващо разрешение за обучение, което представя документите предоставени от съответния кандидат.

Неоснователно е и другото възражение, че в действителност притежава основно образование, поради което отговаря на изискванията на закона за придобиване на

правоспособност за управление на МПС. Това твърдение само по себе си е вярно, но не е относимо към предмета на делото. Както се посочи по-горе няма спор, че Ц. е завършил основно образование, за което представя свидетелство за завършено основно образование. Но анулирането на резултатите от проведените изпити е наложено за това, че при явяването на изпитите е жалбоподателят е представил неистински документ. Към тази хипотеза на чл. 56, т.1 Наредба № 38 не е относимо наличието на друго образование, различно от удостовереното с неистинския документ. Това е така, тъй като липсата на някое от изискванията за явяване на изпит е повдигнато като отделно основание за анулиране изпитните резултати. Релевантен за хипотезата на т.1 от чл. 56 Наредба № 38 е единствено обстоятелството дали кандидата се е ползвал от неистински документ или такъв с невярно съдържание, като същия носи доказателствената тежест да докаже, че дипломата, която е използвана при записване за шофьорския курс и в последствие представена за явяване на изпитите, представлява документ с вярно съдържание. Такова доказване не беше проведено, а и не се твърди такова.

В крайна сметка, настоящия съдебен състав приема, че при явяване на шофьорски курс, както и на теоретичен и практически изпит за придобиване на квалификация за управление на МПС, жалбоподателят е използвал неистински документ или такъв с невярно съдържание, което е извършено съзнателно, поради което и правилно органа е анулирал резултатите от проведените изпити. Не може да остане ненаказано умишленото използването на неистински документ или такъв с невярно съдържание, макар и жалбоподателя да отговаря на минималните изисквания за придобиване на правоспособност за управление на МПС. След като жалбоподателят е отговарял на изискванията за образование, неясна остава причината за използването на неистински документ или такъв с невярно съдържание, което само по себе си, освен нарушение на Наредба № 38 представлява и престъпление.

С оглед на изложеното и като провери оспорения акт на основание чл.168 от АПК, съдът в настоящия състав намира, че оспорения акт като правилен и законосъобразен, следва да бъде потвърден.

По разноските:

Предвид изхода на спора, на жалбоподателя не се дължат разноски.

Ответникът претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, като такива следва да му се присъдят. При определяне на размера му, съдът взе предвид разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, като счете, че следва да се присъди възнаграждение в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата от И. В. Ц. от [населено място] жалба срещу Заповед № РД-01-416/29.05.2019 г., издадена от изпълнителния директор на ИА АА.

ОСЪЖДА И. В. Ц., с ЕГН [ЕГН] от [населено място] **ДА ЗАПЛАТИ** на Изпълнителна агенция Автомобилна администрация сумата от 100,00 лв. направени

по делото разноси.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване, с касационна жалба, пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по спора.

СЪДИЯ: